

Sygn. akt I CSK 2884/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska

w sprawie z powództwa E. F., T. F. i D. F.

przeciwko C. [...] spółce akcyjnej

V. [...] w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 sierpnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 września 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 września 2021 r. Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w C. z 22 grudnia 2020 r., w sprawie z powództwa E. F., T. F. i D. F. przeciwko C. [...] w W. o zapłatę, w ten sposób, że zasądzone na rzecz E. F. zadośćuczynienie obniżył z 45 000 zł do 25 000 zł, zasądzone na rzecz T. F. zadośćuczynienie obniżył z 60 000 zł do 40 000 zł, zasądzone na rzecz D. F. zadośćuczynienie obniżył z 50 000 do 30 000 zł, w punktach 1 d-g orzekł o obniżeniu zasądzonej na rzecz T. F. i D. F. skapitalizowanej i bieżącej renty, oraz oddalił apelację pozwanej w części, a powodów w całości.

Powodowie wnieśli skargę kasacyjną, w której zaskarżyli wyrok Sądu II instancji w całości i domagali się na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. uchylenia

zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna powodów nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: (1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne; (2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów; (3) zachodzi nieważność postępowania lub (4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Najwyższy bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie.

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony – co należy podkreślić – wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie obejmuje zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, potrzebę wykładni przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne oraz oczywistą zasadność skargi.

Jak wynika ze szczegółowej analizy skargi kasacyjnej, przesłanki te nie zostały wykazane.

Art. 446 § 4 k.c. posługując się pojęciem „odpowiednia suma”, odsyła do szeregu niedookreślonych kryteriów, których stosowanie ma z natury rzeczy ocenny charakter i jest ściśle osadzone w okolicznościach faktycznych konkretnej sprawy. Z tego względu ustalenie wysokości zadośćuczynienia należnego na podstawie art. 446 § 4 k.c. stanowi kompetencję sądów *meriti*. Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, może podważyć tę ocenę z punktu widzenia prawidłowości wykładni i stosowania prawa materialnego tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy mających wpływ na wysokość zasądzonego zadośćuczynienia jest oczywiste, że jest ono niewspółmiernie niskie lub wysokie (postanowienia SN: z 4 lipca 2019 r., V CSK 78/19; z 30 kwietnia 2021 r., II CSK 300/20; z 11 lutego 2020 r., II CSK 345/19).

Należy podkreślić, że w okolicznościach sprawy należne powodom kwoty zadośćuczynienia (100.000 zł, 140.000 zł, 120.000 zł) zostały pomniejszone o 50 % w związku z przyczynieniem się M. F. do wypadku, a ponadto zostały pomniejszone o kwoty wypłacone w tego tytułu na rzecz powodów bezpośrednio od sprawcy wypadku w ramach nawiązki.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[as]